

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Prešernova ulica 54
Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva cesta 16, Telefon 72

Izhaja vsak petek.

Naročnina: Četrtno Dln 7-50, polletno Dln 15-
celoletno Dln 30-.

Pod bremenom težke vesti

Kadar smo obdotoževali klerikalno politiko, da je nespametna in da je zakrivila že mnogo gorja, smo to dokazali z dejstvi in se nismo posluževali puhlega zmerjanja ter natolčevanja, kakor to počenja nepošteno klerikalno časopisje, ki bi rado zakrilo goro klerikalnih grehov z goro laži in s praznim grmenjem. Zato pričanja n. pr. «Domoljub» v sirovih in neotesanih besedah ropotati z državnimi tatovi, velesrbi, narodnimi izdajicami in Judeži Iškarioti. Ne pove zakaj, kako in kdaj, odnosno, če že skuša eno ali drugo teh laži utemeljevati, si na lepem izmišljuje stvari, ki jih ni nikdar bilo. «Domoljub» je gotovo mnenja, da se naše ljudstvo ni izza zadnjih volitev ničesar naučilo in da zaužije vso duševno hrano, ki mu jo nudi «Domoljub».

Na klerikalne zločinske in sleparske metode odgovarjamo le z vprašanji: *Kdo je državni tat? Ali je velesrbstvo to, da demokrati zahtevajo enotnost države in naroda ter enakopravnost vseh plemen ter slojev pod geslom: SVOBODA, ENAKOST in BRATSTVO? Ali so narodne izdajice tisti, ki hočejo, da veljajo za Slovence, Hrvate in Srbe enake pravice in enake dolžnosti? Kdo je Judež Iškariot in kdo nas izdaja ter prodaja v gospodarsko, politično in versko smrt? Ali so proti svobodi Slo-*

vencev tisti, ki hočejo svobodno, enotno in močno Jugoslavijo?

«Domoljub» meče, med ljudi prazne čenče in seveda ne pove, da so klerikalci z vso svojo dosedanjo politiko korupcije, hujskanja in razburjanja preprostih ljudskih množic tisti, ki so državni tatovi, narodne izdajice, Judeži Iškarioti in gospodarski škodljivci vsega jugoslovenskega naroda in predvsem slovenskega ljudstva.

Kdor po nepotrebnem hujska pleme proti plemenu, dviga mržnjo proti Srbom, ne izpolni svojih obljub, podpira najmračnejše protidržavne elemente, nesramno laže in obrekuje v borbi proti političnim nasprotnikom in skuša oslepariti državo v svoje strankarske svrhe, nima pravice dvigniti najmanjši očitke proti svojim političnim nasprotnikom.

Ne nasedajmo ponovno tem klerikalnim limanicam. Zato imejmo vedno pred očmi, koliko polomij inajo tigri na svojih grbah, odkar so bili izvoljeni.

Namesto, da bi klerikalni poslanci po volitvah začeli pametno politiko, so se zvezali s političnim sleparjem Radičem, da bi skupno z njim povzročili v državi krvave homatije, razbili državo in vrgli s tem Slovence v žrelo Italijanom, Madžarom in Nemcem. Potem so se klerikalci vezali tudi

z brezverskimi komunisti, ki hočejo našega kmeta oropati njegove zemlje. Niso se potrudili klerikalci, da bi izpolnili svoje obljube, ki so jim priborile v Sloveniji skoro vse mandate.

Predvsem so obljubljeni klerikalci ob lanskih volitvah

avtonomijo.

Da so nanjo pozabili, vemo vsi. Ko so bili v vladi, je skoro niso več omenjali. V vladi so imeli toliko moči, da bi lahko vsaj nekaj dosegli. Zakaj niso tega storili? Zato, ker je klerikalna avtonomija budalost, ki bi Slovincem prehitro odprla oči, da z njo ne more biti na Slovenskem niti ena muha bolj sita, kakor je sedaj. Zgodilo bi se baš nasprotno: Avtonomija bi zahtevala velik upravni aparat z velikimi davki. Ako bi se torej avtonomija izpolnila, bi klerikalci izgubili eno svojih volilnih orožij, katero hočejo še za bodoče volitve kovati in izkoristiti v svoj prid. In orožja klerikalci potrebujejo. Žal le, da je avtonomija kanton, s katerim se ne dá več streljati.

Kljub vsem klerikalnim obljubam so naši fantje-vojaki še vedno v **Macedoniji.**

Kdaj so tigri skušali to svojo obljubo izpolniti? Kdaj so posredovali za to, da bi dobili naše fante v našo ožjo domovino?

Eno najnesramnejših klerikalnih agitacijskih sredstev ob lanskih volitvah je bila **obljuba znižanja davkov,**

s katero so obsipali volilce najraje v bolj odročnih krajih, kjer je ljudstvo politično še močno nezrelo. In kaj se je na to obljubo zgodilo?

Davke je zvišal

od klerikalcev podpisani Markov režim. Ko so bili tigri sami v vladi, se je še posebno navijal **davčni vijak.**

Isto velja za

obljubo znižanja cen.

Tej obljubi so verjele le zeljnate glave in najomejnejši farovski dremavci, ki so kar zijali, ko jim je tigrovski zločinec z najdrznejšo nesramnostjo slikal zemeljski raj, češ, le volite Korošca, on bo znižal cene sladkorju, kavi, milu, petroleju, tkanini itd. Zgodilo pa se je nasprotno: cene so rasle dalje, ker, seveda, Korošec ni čarovnik, ki bi poleg nizkih cen pričaral še zlati dež z neba.

Klerikalni tigri, to je skoro edini zastopniki Slovenije v skupščini, se niso brigali **za slovenske bolnice**

in niso poskrbeli, da bi se vnesle zanje dovolj velike vsote v državni proračun. Tu

K ponesrečeni tigrovski špekulaciji

Dve plati naših tigrov

Kot derviši turški besni
o korupciji kriče,
vzadaj pa sleparstvo lastno
skriti javnosti že.

Iskati denarna sredstva
za volitve so začeli,
pa državno so blagajno
malce zvrtili hoteli.

je vsak izgovor jalov. Oni, ki so skoro sami zastopali interese Slovencev v skupščini, so bili dolžni, to storiti.

Kmalu po volitvah so se povišale cene za prevoz na železnicah. Tudi to je menda bila izpolnitev obljube, da bodo tigri cene znižali.

Nadalje

so se povišale takse.

To so prirjovelci tigri z Markovim režimom, katerega so podpirali.

Ob lanskim volitvah so klerikalci obljubljali tudi

pravično razdelitev neposrednih davkov po pokrajinah. Ko so prišli na vlado, niso za izenačenje davkov storili ničesar. Zato je moral

posredovati samostojni demokrat minister Žerjav

pri finančnem ministru, da se določi komisija, ki bo izdelala

zakonski načrt za izenačenje neposrednih davkov.

Klerikalci za to niso imeli časa, ker so seveda morali, ko so prišli v vlado,

premeščati, odstavljati in preganjati napredno uradništvo.

V vladi so imeli dovolj moči, da bi vsaj započeli to akcijo.

Da se ne pozabi:

tudi kuluk so zakrivali

tigri, ki so podpirali Markov režim. Zato pa so ga morali odpraviti samostojni demokrati, ko so prišli v vlado.

Poleg preganjanja uradništva je tigrovska vlada imela v načrtu tudi

izpremenitev Kmetijske družbe v posredniško klerikalne korupcije,

kar se jim je tudi izjalovilo, ko so tigre zapodili iz vlade.

Oni, ki so vedno in največkrat po krivici kričali o korupciji drugih, so izvršili **največjo in najnesramnejšo korupcijo v naši državi,**

ko so hoteli na račun cenejšega prevoza hrane iz Banata v Slovenijo

oslepariti državo za kakšnih 10 milijonov kron

Zopet so bili samostojni demokrati, ki so se petrigali za to, da se je ta nepošteno mišljena naredba tigrovske vlade ukinila. O tem smo natančneje pisali v zadnjih številkah.

To je ves »uspeh« 21 tigrov, ki so zastopali Slovenijo v narodni skupščini. En sam samostojen demokrat iz Slovenije je bil ta čas v narodni skupščini in vendar more beležiti več uspehov za slovenske koristi kakor 21 oseb, ki so samo pridigovale, pa ničesar storile. Ta dejstva menda zadržujejo, da slovensko ljudstvo ne bo šlo več na led za tigre in da bo pošteno obračunalo s svojimi dosedanji političnimi sleparji.

Politični pregled

Volilna borba postaja od tedna do tedna živahnejša. V drugih delih države še vse bolj, kakor pri nas v Sloveniji. Naši klerikalni tigri se ne upajo pred volilce. Njihov strah pred ljudsko sodbo je čisto razumljiv. Nikoli ni bilo slovensko ljudstvo tako sleparjeno kakor pred lanskimi volitvami, nikoli pa tudi ne bo tako usodno pomedlo **z ljudskimi sleparji, kakor dne 8. februarja,**

ki morajo enkrat odločiti pravo voljo ljudstva, doslej sleparjenega in izrabljanega od klerikalnih tigrov, Radičev in drugih koristolovcev. Vse gre v pravem tiru. Ljudstvo se iztreznjuje, ljudski sleparji pa prihajajo na sramotni pranger.

Tudi Radiču že tli pod podplati. Njegov bivši poslanec, Vinko Lovrekovič, je osnoval svojo lastno seljaško stranko, ki dobiva

vedno več pristašev. Lovrekovič, ki so se mu v dno duše zagnusile strašne razmere v Radičevem krogu, je zdaj v posebnem proglasu na hrvatske seljake razkril, kako se je Radič obogatil na račun seljaških žuljev, kako je uganjal milijonske sieparije in kako je svoje preproste in slepo vdane množice hotel zapeljati v krvavo boljše- vištvo. Z denarjem, ki ga je Radič prejemal za strankin fond, je Radičeva ožja klika gospodarila kakor svinja z mehomo. V Ameriki so Radičevi agenti med tamošnjimi hrvatskimi naseljenci nabrali okrog 30 milijonov kron, a danes nihče ne ve, kam jih je Radič spravil. Dognano je, da je Radič od ruskih boljševikov prejemal silne denarje, da bi pripravil hrvatsko ljudstvo k uporabi proti državi. Ko se je mudil v Moskvi, je **Radič sklenil z boljševiško vlado pogodbo in načrt,**

kako bo v zvezi z Madžari, Albanci, bolgarskimi hajduki in ostalimi zakletimi sovražniki naše države dvignil revolucijo in nato po vsem Balkanu postavil svoje krvave bajonete. Toda, kakor Bog ni dal kozi dolgega repa, tako tudi Radič ne bo nikoli mogel izvršiti peklenskih naklepov, za katere so ga plačali boljševiki. Naša vlada je dobro pazila na vsako Radičevo gibanje, ima vse dokaze o njegovih izdajalskih zasnovah in je tudi ukrenila vse potrebno, da Radiču pokaže rogove. Vlada prav dobro ve, kje se skriva Radič. Toda, ker se Radičevi dosedanji volilci v množicah iztreznjujejo in ob tako strašnih razkritjih spoznavajo, da takega sleparja, kakor je Radič, še ni videl svet, opuščajo postopanje proti Radičevi stranki. Radič in vsi njegovi klikarji, ki so se s svojimi mahinacijami pregrešili proti zakonu, pa seveda pridejo pred sodišče, čim bo obtožni material v celoti zbran.

Ob razkritjih Radičeve gnilobe se šele prav razodeva,

Kakšno klavrno in zavrženo politiko so vodili klerikalni tigri.

Vse leto so se bratili z Radičem in sedeli po njegovi milosti na vladnih stolicah. Nje-

Anton Stražar:

Krvavi denar

Povest iz minulih časov

(Dalje.)

«Potem si pa revež; kar prisedi v našo družino in pijl!»

Jurče pije iz Pajkove čaše, nato ravnodušno prisede k družbi in naroči kar bokal vina.

Prelovšek je medtem prav pazljivo ogledoval Jurčeta, ki se je v tem času sicer res precej izpremenil, njegov obraz je postal možat, postava pa čvrsta in koščena. Toda Prelovšek je vseeno prvi pogodil novodošleca, starega znanca, z besedami:

«Hola, tovariši, vsi skupaj ste od vina že krivogledi, ali ne spoznaté Jurčeta, Metinega sina, kaj?»

Tedaj Jurčetu vsi skupaj ponujajo roke v znak veselega svidenja; vseprek ga začnejo izpraševati: zakaj jih je tako nagloma zapustil, kje je bil ta čas in kako se mu je godilo?

V glavnem Jurče vse izpove tovarišem — seveda le o onem dogodku pri Trstu je previdno molčal. Pač pa jim je

začel razlagati, da je nekoč pri kopanju v morju rešil svojega mojstra pri utapljanju in zato dobil 500 goldinarjev nagrade. Jurče je tudi resnično imel to zadevno pisane dokumente in mu je moral vsakdo verjeti...

«Veš kaj, ti, ki imaš sedaj denar, kupi Srobotnikovo kmetijo Pod Zablazjem ob Moravški cesti in začni tam gostilno. To bo nekaj za tebe, kakor tudi za nas; bomo imeli vsaj enega domačega človeka — saj me razumeš!»

S tem Pajkovim nasvetom je bil Jurče kar zadovoljen in je poklical še par bokalov vina. Izvedel je Jurče nato še marsikaj: da so Gričarja iz Rudnika ustrelili graničarji pri Brežicah in da so drugi tihotapeci komaj odnesli pete. Gričarica in hči Marjetica pa sta pomrli za kozami. Tako sedaj gospodari na gruntu brat rajnkega. Nato so mu tovariši pripovedovali o Šimnovki, da se je v drugo omožila in se slabo razumeta z možem. Tovariši so mu tudi povedali, da so se nocoj ravno vrnili z «ekspedicije» in da se jim je dobro obneslo, ker so v Boldinovi kašči dobili pri dvajsetih mernikih pšenice. Bili so torej lahko zadovoljni. Le eden med njimi je ves čas molčal. To

je bil Matevž Potiskar; zaljubljen in izprijen študent. Končno tudi on odpre usta in kakor v šali vpraša:

«Ti, Jurče, jaz sem pa slišal, da je v «soldaških kasah» dosti denarja. Daj, vražji človek, tudi meni kaj povedati, kako bi si opomogel?»

Jurče je le za hip pobledel, nato mu je kri od razburjenja bruhnila v glavo. Planil je proti šibkejšemu Matevžu in hripavo siknil:

«Hudič zeleni, govori, kar veš, sicer ti bo odklenkalol!»

Preplašeni Potisek slednjič izpove, kar je slišal od Ilkovca — o čemer pa da sam ni popolnoma prepričan, je li res ali ne; samo okolnosti so take...

Nato izvleče Jurče iz malhe neko pisane in je da Potisku: «Na, to preberi na glas! Če pa nemški ne znaš, noben študent nisi bil!»

Potisek je sedaj prebral pisanje s potrdilom, da je Jurče prejel 500 goldinarjev, ker je rešil utaplajočega se mojstra Candrijana.

«No, sedaj veste vsi, odkod je moj denar, veste vsi! Kdor bo pa drugače govoril — mu že zavežem jezik! To mora pa vsak pameten tudi vedeti, da pre-

mu so kadili in ga livalili, vse druge pa klevetali in črnili, kolikor jih je bila volja. Ko pa jim je Radić dal brco in jim nakanil pri volitvah pobrati mandate, so šele začeli kričati proti svojemu bivšemu zavezniku in danes gotovo nihče tako vneto ne želi, da bi bila Radićeva stranka razpuščena, kakor naši klerikalci.

Po slabi tovarišiji glava boli. To čutijo poleg naših klerikalcev tudi drugi možje, ki so se pajdašili z Radićem, posebno Davidović in Spaho. Njuni volilci nočejo več čuti o njima in se priključujejo drugim strankam. Naj tekom volilne borbe pride še karkoli hoče, cno je že danes jasno, da bodo razkosani avtonomisti, republikanci in vsi drugi, ki so s ciganom Radićem hoteli naši državi krojiti usodo, na dan 8. februarja neusmiljeno tepeni.

Zmaga Narodnega bloka pa bo sijajna in neomajna.

Z njo se prične nova doba našega državnega razvoja in gospodarskega napredka v znamenju svobode, enakosti in bratstva.

Naša severna sosedinja Avstrija se polagoma spravlja na noge. Nemčija jo sicer še vedno snubi, ker hoče v zvezi z njo uresničiti stare sanje, da bi si preko avstrijskega in slovanskega ozemlja priborila pot na vzhod in k Jadranskemu morju. Toda Avstrija

ne mara pogubnih zvez z Nemčijo,

ker sama lahko živi in ker uvideva, da bi kot podložnica skrahirane, toda še vedno domišljave Nemčije bila izpostavljena odporu naše države, ki zna in bo vedno znala odločno braniti svoje meje.

V Italiji se nadtežu Mussoliniju godi vedno slabše, istotako je tudi na Španškem odklenkalo diktatorju generalu Primožu de Riveri. Ljudstvo se povsod iztreznjuje in hoče poštenega dela za državo, ne pa domišljave komande.

Po vsej Sloveniji gre glas: Le „Domovina“ je za nas!

morem še kaj več; v osmih letih se že kaj zaslužil!»

Tovariši, ki so bili že precej vinjeni, se niso zmenili ne za eno in drugo, temveč pomirili Potiska in Jurčeta, nato pa pili, se rezali in celo prepevali dalje. Zunaj se je javil že dan, ko so se odpravili. Jurče pa je legel za peč, vest ga je znova zapekla in ni mogel zadremati.

XV.

Jurče je kupil Srobotnikovo kmetijo. Vse poslopje je preuredil, začel gostilno in nekaj časa vlekel dekleta za nos.

Takoj prvo nedeljo po prihodu v domači kraj se je Jurče napotil Pod Zabrezje, da si ogleda Srobotnikovo kmetijo. Hodil je po isti poti, koder je svojčas šel kot devetletni dečko v spremstvu Podlipčevega Jozlja h kmetu Šimnovcu. Torej po isti poti, kakor tudi kaplan Matijče, ki je hodil maševat v Zabrezje. Tudi Jurče se je nehote ustavil vrhu Bobovniškega klanca, pa se zazrl v divne Kamniške planine. Ko se je tako veselil krasnega dne in razgleda planin

Dopisi

GORNJI LOGATEC. Narodni praznik Ujedinjenja smo pri nas prav slovesno praznovali. Na predvečer je priredil Sokol krasno uspelo akademijo pri br. Lenassiju. Spored je bil izbran. Akademijo so otvorili tamburaši s sokolsko koračnico. Tudi vse odmore so izpolnile tamburaške točke. Nato sta sledila dva domovinske ljubezni in neomajne vere v veliko prihodnost Jugoslavije navdahnjena slavnostna govora. Vsi oddelki so nastopili z izbranimi telovadnimi točkami. Najbolj so ugažale članice z ritmično prosto vajo «Večer na Savi» s spremljevanjem klavirja in pevskega kvarteta. Obilo pohvale in priznanja sta želi moška in ženska deca. Pa tudi člani z boksom niso zaostajali. Slavnost je zaključila lepo posrečena živa slika. Občinstvo je bilo nad vse zadovoljno in zares slavnostno razpoloženo. Drugi dan je bila večina hiš ob cesti okrašena s trobojnicami. Udeležba pri maši, ki pa ni bila slavnostna, je bila mnogoštevilna. Navzoče je bilo uradništvo, občinski svet, orožništvo, finančna straža in številno zasebno občinstvo. Pozornost je vzbudila udeležba ene akcijske čete tukajšnje Orjune. Med udeležniki je vladalo ogorčenje nad služabnikom sv. cerkve, ki je dokazal svoj patriotizem s tem, da je opravil popolnoma navadno mašo in še to za nekega pokojnika. Po maši je g. sreski poglavar sprejemal čestitke posameznih uradov in korporacij. Gornji Logatec je znova dokazal, da je trdnjava narodne in državne misli.

GRADAC V BELI KRAJINI. V nedeljo 30. novembra je bilo pri nas v salonu g. Mazzelle predavanje, in sicer o gospodarstvu v naši državi in o prosvetnem delu. Predaval je iz Zveze kulturnih društev g. Slavko Mrovlje, učitelj v Črnomlju. Udeležba je pokazala, da tudi pri nas želimo sličnih predavanj.

NOVA ŠTIFTA PRI GORNJEM GRADU. Dragi bralci «Domovine», primoralo me je, da se zopet oglasim iz našega gorskega kraja. Motite se pa, ako mislite, da živimo prav mirno. Vedno nas tlačit kaka nadloga. Dolgotrajna vojna nam je pobrala zvonove, da smo

si nedavno morali nabaviti nove. Kadar pa umrje kakšen faran, se mu zelo slabo zvoni, četudi je zvonjenje treba župniku še posebej plačati. Cerkevni orglač in obenem občinski tajnik pa zahteva tako visoko plačo, da se farani upirajo. Mi farani smo zvonove preskrbeli z žuljevimi rokami, gospodu orglaču in tajniku pa se dobro godi ter mu ni treba vstajati, ker zvonovi ob delavnikih ne zvonijo jutrajnice. Sploh se z našimi zvonovi silno štedi, dasiravno bi bilo umestno, da bi opominjali vernike redno tako kakor je včasih bila navada. Kako gospodarji naša klerikalna stranka v Novi Štifti, bomo pa drugič povedali. — antič izpod goré.

ČATEŽ OB SAVI. O izidih raznih občinskih volitev se je marsikaj poročalo, pa se moramo na kratko javiti tudi mi, kajti tudi pri nas so klerikalci uganjali čudne stvari. Ko je bila občinska volitev razglašena, je naš župan sklical občane in predlagal, da bi se postavila enotna občinska lista, v katero bi vsaka vas sama postavila svojega moža. Predlog smo vsi odobrvali, le neki klerikalec, ki se je zbal, da bi se s tem končala njegova občinska slava, je nasprotoval. Iz jeze jo potem rjovel po Čatežu gor in dol, a ni zase dobil več pomagačev kakor enega samega, ki ga je vreden. Še klerikalci so se ga ženirali. Volitve smo pa le imeli, komisija pa je bila po večini klerikalna. In ta komisija je odobrvala glasovanje tudi tistih klerikalcev, ki so že bili kaznovani zaradi tatvin. Ko pa je prišel neki mož od narodne stranke, ki mu je očitati samo malenkosten prestopok, so klerikalni tigri takoj preprečili glasovanje. Pritožba zoper tako postopanje še sedaj ni rešena in bomo o njej še poročali. O naših klerikalcih se sploh dá še marsikaj povedati. Ob nedeljah gredo napredni možje vsi lepo v cerkev, kakor se spodobi, klerikalci pa postopajo pred cerkvijo in politizirajo. Smatrajo pa se seveda za najboljše vernike in obsojajo vsakogar, ki ne trobi v njihov rog, pa če je drugače tudi stokrat večji poštenjak od njih.

RAJHENBURG. Po trudapolnem beganju po svetu sem se odločil, da se povrnem v svoj domači kraj, da v miru preživim v

živim sedaj še samo on, drugi so pomrli. Ker mu ni do kmetije, jo prodaja. To pa vem, da si bo izgovoril eno sobo, da bo zahajal semkaj o počitnicah.»

«Ako ni večje cene, se bo pa že plačal» pravi Jurče samozavestno. «Pojdem pa kar ogledat!»

Ko je Smolar to slišal, se je ugriznil v ustnico in postal slabe volje, — nevoščljivost in bojazen sta se ga polotila, zaskrbelo ga je takoj, da utegne ta človek začeti gostilno. To bi za Smolarja bilo huje, kakor da bi mu vsako leto postolka toča na polju.

Smolarjev strah je bil upravičen, kajti že po preteku kratkih dni je vedela vsa okolica, da je v Podzabrezje prišel mladi gospodar Jurče, ki je svoj čas bil pri Šimnovcu. Prišli so zidarji in mizarji k hiši, vozniki pa so pripeljali velike sode vina.

Jurče je namreč takoj preko notarja izplačal gospodu Blažu vso kupnino in si začel urejati domačijo. Najel je služinčad, začel gospodariti in voditi gostilno. Imel je izborno vino in vedno dobre prikrizke. Gostje so se vedno raje oglašali

na severni strani, se mu zazdi, kakor bi v oblakih ugledal sedmero vojakov. Petero izmed teh jih je bilo videti kakor uklenjene v težke verige, dva pa sta bila videti vsa v krvi... Dasi je bilo sredi dneva, vendar je Jurčeta zgrozilo v duši.

Začne nadaljevati pot nizdoli; prav hitro je koračil. Na levo stran ceste je bila raztresena po holmcu Zabreška vas, v sredi med hišami vrhu hriba pa je kraljevala bela cerkev sv. Lovrenca. Pred njim dobrih pet minut ravno ob cesti, pa je bilo Podzabreško selo s četverimi hišami.

K prvi hiši v znano Smolarjevo gostilno je krenil Jurče, da si pridobi dobro voljo in poizve kaj podrobnega o prodaji Srobotnikove kmetije.

Gostilničar, ki ni spoznal gosta, se popraska za ušesi:

«Ja, veš, fant, ali kar si že, za to kmetijo bo treba šteti 2000 goldinarjev. Tudi jaz bi kupil, pa ne premorem toliko sushega, čeprav imam dobro kmetijo. Gospod Blaž pa hoče imeti takoj izplačano na roko!»

«Kdo pa je ta gospod Blaž?»

«A kdo, Srobotnikov sin, ki je za profesorja v nemškem Gradcu. Izmed vseh

krogu svojcev svojo še dodeljeno mi življensko pot. Pred par dnevi sem dospel zopet pod domači krov, a skoro nisem mogel verjeti, kar sem slišal in videl. Ko sem odhajal v tujino, takrat je županovalel trgu ugleden naprednjak in nihče bi si ne predstavljal takrat, da se bo v tej dobi tako hitro spremenilo. Razumeti nisem mogel, kar so mi pravili. Kmalu po mojem odhodu so se razmere v trgu izpremenile in danes imajo na čelu sicer uglednega, a žal klerikalnega župana; tudi večina občinskih mož je tega mišljenja. Tudi v drugem oziru je marsikaj drugače. Kakor se spominjam, se prej ni nikdar sprejel za častnega občana mož, ki bi ne imel zasluga za trg. A kaj se je sedaj zgodilo, mi ne gre v glavo. Sicer nisem še v tej stvari mogel priti do dna; mislim, da je to samo voda na njihov mlin, ker se bližajo volitve. Kakor je sploh znano, si opat tukajšnjih trapistov pač ni pridobil mnogo zasluga za trg. Mogoče so slavni občinski možje smatrali za njegovo veliko zaslugo to, da je dal grad ograditi s plotom, da se ne morejo tržani več sprehajati tamkaj kakor je bilo to prej v navadi. Glavno pa bo menda to, da pridejo pod njegovim poveljstvom na dan volitev v dolgi vrsti na volišče, obenem pa še privedejo vse bolnike in starčke, ki ne morejo hoditi? Naj bo, kakor hoče, po mojem mnenju to ni na mestu. V bodoče bi pač svetoval tržanom, da pri volitvah malo bolj gledajo na napredek in da ne volijo takih odbornikov, ki bodo še kuharico gospoda župnika izvolili za častno občanko. — Tržan.

MARIJAGRADEC PRI LAŠKEM. Neki tukajšnji dopisnik «Slovenskega gospodarja» ponovno potrjuje, da niso naši občinski odborniki in župan z ljudstvom, pač pa proti njemu. Potem nadaljuje ta «duhoviti» dopisnik o nekaterih ponarejenih demokratičnih podpisih na kandidatih listi za časa občinskih volitev in piše obenem, da so tedaj Marijagradčani na demokratični listji podpise sami podpisali, a jih potem preklicali. Iz vsega tega kvantanja «Slovenskega gospodarja» se sodi, da so naši klerikalci že popolnoma duševno propadli. Mnogo bolje bi bilo, da bi molčali; bi se vsaj ne blamirali. — Sedaj pa

še nekaj o «Domoljubovi» lažnivosti. Gotovo ni na svetu lista, ki bi se odlikoval tako radi lažnivosti, zahrbtnosti in sirovosti, kakor je klerikalni «Domoljub», ki kakor v vsaki, a zlasti v zadnji številki kar besni proti poštini samostojni demokratični stranki in njenemu nač vse delavnemu ministru gosp. dr. Žerjavu pod naslovom: «Opozorjamo drugič». Toda vse «Domoljubove» hujskarije so zaman, kajti slovensko ljudstvo je že dobro spoznalo koruptno klerikalno stranko in klerikalno časopisno podivjanost in tako se hitro širi v Sloveniji napredna misel.

RAČJE. Čas bi bil, da tudi Račje nekoliko zaslovijo. Slovijo, toda do danes le v ožjem krogu, sicer bi javnost ne šla tako nemo preko nas. Račje so danes polne nemčurske zalege. Kamor stopiš, se moraš nehote povprašati, kje neki bivamo, ali v Avstriji, ali v svobodni Jugoslaviji! Če stopiš v trgovino, bodisi v to ali ono, povsod se ti na prvi pogled pokaže, da ti sicer nekam še postrežejo, a vidi se jim tudi, da bi najraje nagovorjeni v blaženi švabsčini. Tudi gostilne večinoma v tem oziru ne zaostajajo. Opaža se, da nemška beseda takoj pričara naročeno, medtem ko so drugi zapostavljeni. Ta dična družba se pa tudi redno sestaja; najbrže blagrujejo minule čase, ko so še lahko pljuvali na Slovence. — Da pa izpopolnijo družbo, se pritepe končno še sosednja, komaj pol ure oddaljena gospoda, ki v svoji zagrizenosti prednjači domačinom. Še pred kratkim si naletel v neki trgovini na cigaretni papir, ki je imel mesto traka monopolne takse trak neke avstrijske firme (belo-rdečebel), zopet v drugi trafiki pa papir brez monopolnega traka. Kako daleč so Račje zastrupljene, je pač končno pokazal dogodek ob priliki zadnje veselice gasilnega društva, ki naj bi bil vsem narodnozavednim domačinom v resnici memento. Družbo je namreč zabaval nekdo z nemškimi dovtipi, nakar je dotični hotel pokazati svoje znanje tudi v srbohrvaščini. Večjemu delu družbe seveda to ni bilo po godu. Našel se je pa tudi človek, ki se dela sicer naprednega narodnjaka, a je pokazal, da spada z našimi renegati v en koš. Z vzklikom «Molči s srbščino!» je

na dovolj jasen način predočil svoje mišljenje. Našel se je pa vendarle mož, ki so ga nesramni medklici zadeli pregloboko in ta je protestiral proti nečuvenemu škandalu. — Vsekakor bi bilo na mestu, da se čimprej prične s temeljitim čiščenjem, najprej seveda pri onih, ki sicer na zunaj nosijo nacionalni prapor, v resnici pa sami ne vedo, kaj da prav za prav so. Dobro pa naj si gospoda zapomni, da je to zadnji slučaj, ki je končal brez drugih posledic.

Kmetijski pouk

IZPREMEMBE V POLJEDELSTVU.

Kmetijski napredek je silno počasen. Treba je deset- in desetletja, preden se kaj malega izpremeni v dosedanji uredbi našega poljedelstva ali pa živinoreje. Kdor preiščuje ves način našega pospeševanja in pozna naše podeželske razmere, se tej več kot polževi poti ne bo čudil. Križeva so pota naših strokovnih moči, preden dosežejo kaj malega zunaj med kmetovalci. Ljudje premalo čitajo in se za novodobne zahteve sploh premalo zmenijo. Manjka zanimanja! Naš «Kmetovalec» bi moral biti zvest prijatelj vsake kmetske hiše. Povsod bi ga morali imeti in čitati, pa leži v marsikateri hiši, ne da bi vanj pogledali. Oblasti in organizacije bi morale z vso doslednostjo spoznavati pomanjkljivosti in napake, ki se drže našega kmetijstva, in bi morale skrbeti za sredstva in pota, da se odpravijo vsi tisti nedostatk, ki zadržujejo uspešen razvoj kmetijstva.

Edino takrat, kadar nastopajo višje sile, vremenske nesreče, vojna s svojimi posledicami itd., edino takrat si skušajo gospodarji hitro pomagati in prilagoditi novemu položaju, drugače so pa silno konservativni in okosteneli. Cele vasi in cele pokrajine morajo biti prizadete, da se kaj izpremeni. Če pogori vas, so gospodarji takoj na delu, da jo zopet postavijo. Pri tem vpletajo radi marsikaj novega in boljšega pri svojih gospodarskih poslopih, kar bi sicer ne bili nikdar storili, n. pr. v hlevih.

pri njem, dočim je Smolar žalosten in jezen obenem gledal skozi okno.

Pa kako je znal Jurče govoriti gostom! Osebito pa se je prikupil mladim dekletom in njih materam. Tekom enega meseca, kar je imel gostilno, je zagotovo mislilo že petero deklet, da se bodo v kratkem sukale kot gostilničarke s ključem sem in tja, pa donašale veselimi pivcem rujno vince in prigrizke. Vsaki je znal Jurče pihati na srce, resno pa zaenkrat ni mislil na nobeno. Spekuliral je, da si dobi bogato nevesto. Govorice o njegovem krivo pridobljenem bogastvu so počasi pojenjale, ker ženske so govorile le še o tem, katero si bo Jurče izbral. Jurče pa je «farbal» dalje, stregel gostom in jih zabaval ter dajal svojim tovarišem iz pisane družbe vedno zavetišče. Ali kakor mu je tudi raslo blagostanje in navidezno zadovoljstvo, sta se mu v duši vendar večkrat obudili vest in slutnja, da se mu krvavi denar utegne maščevati.

Pičle četrte ure od Jurčetove gostilne, kakor so sedaj ljudje splošno rekli hiši, je bival imovit kmet Brodar. Na Selu, kjer je Brodarjev dom, si je Jurče izbral

nevesto, pošteno in brhko Miciko. To vam je bilo gledalcev, ko so vozili njeno balo na Jurčetov dom! Marsikateri oče, ki je imel zrele hčere za možiteve, je zavidljivo vzdihnil: E, Brodar se lahko postavlja in moži hčere, ker ima tako bogastvo. A kaj bomo mi, ki komaj visimo na kmetijah!

Do zadnjega dne je bila nevesta Micika vedno vesela. Zadnjo noč, ko se je podala k počitku na rojstnem domu, pa je kaj malo spala in še v tem kratkem spanju je imela grozne sanje: videla je Jurčeta, svojega bodočega moža, v krvi, prešteval je veliko množino denarja in vsak denar, katerega se je dotaknil, mu je postal v rokah krvav... V nadaljnjih sanjah ga je videla, kako so ga preganjali vojaki in jim je komaj uhajal. Ko je bežal proti nji, je obupno zaklical: «Reši me!...» V tem se je prebudila...

Razumljivo je torej, da je bila na slovesni poročni dan nevesta zelo otožna. Zenin Jurče jo je skušal razvedriti, a se mu ni posrečilo. Ko jo je vprašal, kaj ji je, mu ni hotela razodeti sanj, temveč se je oprostila: «Kaj bi ne bila resna, ko se poslavljam od doma in bom nastopila resni zakonski stan!...»

Hrupna svatba je trajala dva dni kar na nevestinem domu; šele tretji dan so prišli na Jurčetov dom. Zato je po dveh prečutih nočeh kar hitro zaspala mlada žena poleg svojega moža. Pa kmalu jo je zdramilo možovo stokanje v snu. Kar groza je bilo mlado ženo, ko je čula v sanjah govoriti Jurčeta: «O, nesrečni denar! Ti nesrečni denar! Preklet mi bodi, ti moj prijatelj Jaka!...»

Mlado ženo je spreletelo po vsem telesu, ker se je takoj spomnila tudi svojih sanj. Temnje slutnje so se je polastile. Ker je mož še vedno zdihoval, ga je zdramila iz mučnega spanja.

«O, ljubi moj Jurče, ti si imel pa grozne sanje; zato sem te zbudila, ko si se tako premetaval in govoril v snu!»

Ko mu je žena povedala, kaj je govoril, jo je začel tolažiti:

«Eh, imej pamet, Micika, sanje so sanje, jaz ne dam nič nanje.»

«Pa veš kaj; nekaj je pa tudi resničnih!» mu ugovarja žena.

Tako je bila že v prvi noči zasajena kal nezaupnosti v Micikino srce.

(Dalie prih.)

Ko je trna uš pokončala naše vinograde, so jih naši vinogradniki hitro obnovili in pri tem mnogo novega in dobrega vpeljali. Po vinskih krajih so vinogradi potrebni in zato so jih tudi tako hitro obnovili. Ko je prišla vojna in je bilo treba več živeža, so se gospodarji tudi hitro prilagodili novim razmeram. Sejati so začeli več žita, ker je manjkalo kruha. V Savinski dolini so se začeli hmeljni nasadi umikati pridelovanju žita itd.

Ob takih izrednih dogodkih pripravi naše gospodarje sila, da se poprimejo izprememb v svojem gospodarstvu. Drugače se pa drže svojih vkoreninjenih navad z vsemi močmi in le malo se da doseči z dobro besedo. Treba je mnogo časa in prepričevalnih izsledov, preden prodrejo kake bistvene izpremembe dosedanjo organizacijo kmetijskega gospodarstva.

Le pomislimo, koliko let se že dela na to, da bi vpeljali gnojnične jame in dobra gnojšča, in kako malo se je do sedaj doseglo. Koliko let se že pridiguje o zboljšanju govedih in njene mlečnosti in o zadružni organizaciji živinoreje, in kako malo se je do sedaj doseglo. Koliko let se dela na povzdigi sadjarstva in kako malenkostni so uspehi tega dela itd. itd.

Ves dosedanji način pospeševanja je premalo izdaten! Po eni strani manjka širšega dela za vsestransko zainteresiranje kmetijskega ljudstva o potrebnih izboljšavah kmetijstva, po drugi strani pa potrebnih sredstev za doseg te ciljev. Počasi leze naš napredek, prepočasi!

DOLGA JESEN NA NAŠIH NJIVAH, TRAVNIKIH IN PRI SADNEM DREVJU.

Letošnja jesen je nenavadno lepa in dolga. Na kmetiji se je opravilo veliko jesenskega dela. Lahko bi se ga bilo pa še več, če bi se naši gospodarji prav zavzeli. Veliko se je napravilo letos jesenske, oziroma zimske praha. Še več je pa takih gospodarjev, ki zanemarjajo to važno delo po svojih njivah. V tem pogledu najdemo veliko razlike med posameznimi okraji, med naprednimi in nazadnjaškimi kmetovalci. Zlasti po Dolenjskem je mnogo težke in plevelne zemlje, ki bi nujno potrebovala bolj skrbnega obdelovanja in zimskega rahljanja. Premnoge prazne njive leže preraščene s plevelom, namesto da bi ležale v sirovih brazdah. Še več! Pri tej dolgi jeseni najdeš še njive s koruznico in fižolovim koljem z ovito fižolovko. Silno slab vtis delajo taki izgledi! Namesto, da bi bile prazne njive obdelane in pripravljene za spomladno setev, so v pravem pomenu poraščene s samim plevelom! Kje tiči vzrok tej malomarnosti? Teško in plevelno zemljo bi morali s praho čistiti in rahljati! Še bo morda čas in vreme, da dohitimo zamujeno delo!

Travniki so mestoma posuti s krtinami. Ali bi ne bilo boljše, da te krtine že sedaj poravnamo in ne šele spomladi? Brez dvoma bi s tem le pridobili, kajti bolje je za travniško rušo, da so krtine že jeseni poravnane kakor pa, da ležijo ti gosto nasejani kupčki noter do spomladi, in da dušijo pod seboj travniške rastline. Če je čas, naj se to zgodi! Do sedaj nismo bili vajeni tega dela in nihče sploh ne misli na potrebo tega dela. Če pa motrimo njegovo vrednost, smo kmalu na čistem. Kar bo krtin pozneje nastalo, jih spomladi poravnamo, ko moramo itak obdelati naše travnike.

Koliko dela se je pa opravilo to jesen pri sadnem drevju? — Tudi tukaj se je veliko

zlafelega časa zamudilo. Letošnja jesen je zelo ugodna za čiščenje drevja, za trebljenje vrhov od suhih in pregostih vej, za napravo drevnih jam, drevesnih šip itd. Toda premalo nam je sadno drevje pri srcu. Marsikje bi se dalo na prste ene roke sešteti tiste gospodarje, ki so se jeseni dotaknili svojega drevja.

Pri nas je letošnja slika našega polja in sadnega drevja malone ista kakor druga leta, ki imajo kratko jesen. In tako bi ne smelo biti!

Gospodarstvo

TRŽNI PREGLED.

ŽITO. Pšenica se je v zadnjem času močno podražila ter se trgovala v Bački po okrog 400 Din. Turščica se kupčuje v Bački po 240 Din, moka «0» po 595 Din za 100 kilogramov.

GOVEDA. V Zagrebu so bile na sejmju cene za kg žive teže: voli prvovrstni 13.50 do 14 Din, drugovrstni 11.75 do 31 Din, tretjevrstni 9 do 10.50 Din, krave prvovrstne 11.50 do 12 Din, drugovrstne 10.50 do 11 dinarjev, tretjevrstne 7 do 8 Din, teleta 18 do 20 Din.

SVINJE. V Zagrebu so cene močno padle. Kilogram žive teže se je trgoval: svinje pitane 17 do 18.50 Din, nepitane 21.50 do 25 Din, pitane sremške 20 do 23 Din, prasci do enega leta 15 do 18 Din nad enim letom 16 do 18.50 Din.

KRMA v Zagrebu: detelja 125 do 150 dinarjev, seno 80 do 125 Dinj otava 125 do 150 Din za 100 kg.

— **Vrednost denarja.** Na zagrebški borzi se je dobilo dne 3. t. m. v devizah: 100 avstrijskih kron za 9²/₃ pare, 100 madžarskih kron za 9¹/₃ pare, 100 italijanskih lir za 297 Din 35 par do 300 Din 35 par, 1 dolar za 67 Din 87 par do 68 Din 87 par, sto češkoslovaških kron za 205 Din 15 par do 208 Din 15 par, 100 švicarskih frankov za 1324 do 1334 Din.

— **Tečaj za luženje (bajcanje) v Ljubljani.** Urad za pospeševanje obrti namerava prirediti za mizarje tečaj za luženje, ki bi se vršil pod vodstvom g. prof. Josipa Tratnika v prostorih mizarске delavnice na srednji tehniški šoli. Tečaj je za udeležence brezplačen ter se bo pričel v četrtek 11. decembra t. l. in bo trajal tri dni tako, da je udeležba vsakomur omogočena. Interesenti naj takoj javijo udeležbo pismeno ali ustno v pisarni urada, Dunajska cesta št. 22 v Ljubljani. — Obenem opozarja urad mizarje, da namerava prirediti pod istim vodstvom tečaj za detajlno risanje v naravni velikosti, ki bo največjega pomena za naše mizarje. Vsak udeleženec bo moral prinesiti s seboj risalno desko v velikosti 2·10 × 1·10 m. Prijave naj se uradu takoj določijo. Pričetek se bo udeležencem svoječasno naznanil pismenim potom.

Ne pozabite na Prekmurje!

Minulo je nekaj mesecev, odkar je prekmursko ljudstvo svečano proslavilo petletnico svojega osvobođenja od tujega madžarskega gospodarstva in združitve Prekmurja z novo in pravo domovino Jugoslavijo. Ognjevitve besede govornikov so globoko in živo posegle v srca zbranega ljudstva, ki se je navdušeno in polno ljubezni do domovine vračalo na svoje domove. Da pa navdu-

šenost ne preneha, ljubezen ne omrači, je na vsak način potrebno preskrbeti drugih govornikov, to je knjig, ki bi prišle v vsako hišo. Vse naše ljudstvo se še ne zaveda, da je slovensko. Prva potreba je, da naše ljudstvo seznanimo z našim slovstvom in z našo lepo, bogato domovino, potem bo začelo ceniti svoj jezik in ljubiti svojo domovino.

Da bi pa med naš narod prišle slovenske knjige, ki naj bi romale od hiše do hiše, si je Organizacija prekmurskih dobrovoljcev s sedežem v Bratoncih stavila v svoj program ustanovitev knjižnice, iz katere bi razpošiljali knjige po vsem Prekmurju.

Zaradi tega se obračamo na vse slovenske rodoljube, društva, knjižnice, čitalnice, knjižarne itd. in vljudno prosimo, da nam blagovolite priskočiti pri ustanovitvi prve prekmurske knjižnice na pomoč ter nam v to svrhu pošljete nekaj knjig na naslov: Organizacija prekmurskih dobrovoljcev v Bratoncih, pošta Beltinci.

Kdor takoj da, dvakrat da. Obenem pa stori veliko delo na narodnem polju za Prekmurje, ki si globoko zapiše častita imena darovalcev in se bo vedno hvaležno spominjalo svojih dobrotnikov.

Upamo, da klic iz Prekmurja najde povsod odprta srca, odprte roke in odprta vrata med našimi rodoljubi. — V imenu organizacije prekmurskih dobrovoljcev se že naprej zahvaljujem za vsak dar.

Kmetje in politika

(Dopis z dežele.)

Pri nas je navada, da vodijo po deželi vso politiko duhovniki, ki so začeli zadnji čas še bolj izrabljati cerkev v politične namene. To ni prav in to ne sme biti.

Spominjamo se časov, ko je imela duhovščina velik ugled med narodom. To so bili oni stari častitljivi duhovniki, ki so skrbeli za čast božjo in za blagor svojih faranov. Prijazni gospodje so to bili in vse jih je spoštovalo. Danes pa netijo zlasti mladi kaplani sovraštvo med narodom in če se ne naučijo dobro pridige, pogrevajo ob nedeljah na prižnicah politične grdobije, ki so jih med tednom brali v «Slovincu» in «Domoljubu». O ljubezni do bližnjega ne vedo ničesar povedati in zato ni čuda, če je vedno več sirovosti na deželi.

Po drugih državah je to drugače. Nihče ne očita ljudem, ki so pri neklerikalnih strankah, brezverstva, ker vera z gospodarstvom nima ničesar opraviti.

Ali je to pošteno, da se napadajo kar imenoma ljudje raz prižnice, ne da bi se smeli tudi braniti? Par primerov poznamo, da so se ljudje v cerkvi oglasili duhovniku, če je le preveč razgrajal. Potem pa kričijo o brezverstvu. Duhovnik, ki hoče politizirati, naj pride pred cerkev med zbrani narod in tam bo dobil že svoj odgovor. To jim pa smrdi, ker bi se nabrali preveč resnice.

Kmetje, oklenimo se brez strahu velike državne stranke, ki ima kakšno besedo. Če pa bomo metali kroglice v farovski žakelj, je jasno, da jih bomo metali v svojo škodo. Klerikalci so ljudem vse obetali, storili pa prav nič. Videli smo, kako so farbaļ ljudi pred volitvami, da bodo davke znižali in poslali naše fante domov iz Macedonije. — Povejte nam, kaj so storili njihovi štirje ministri za kmeta? Pustimo tako zvano Slovensko ljudsko stranko v miru in pridružimo se demokratom, kjer je prostora za vsakogar!

Tedenske novosti

* **Proslava 1. decembra** — praznika ujedinenja se je izvršila po vsej državi zelo svečano. Tudi Slovenija ni v tem oziru zaostajala za drugimi pokrajinami. V Ljubljani je na predvečer praznika priredila Organizacija jugoslovenskih nacionalistov veliko bakliado. Na praznik sam sta bili v Ljubljani poleg drugega dve večji prireditvi s koncertnimi točkami. Eno so priredili nacionalisti, drugo pa zvečer Jugoslovensko novinarsko združenje. Obe prireditvi sta bili jako dobro obiskani, posebno poslednja. — Narodno gledališče v Ljubljani je proslavilo 1. december z Župančičevo igro «Veronika Deseniška». Vsa tri sokolska društva v Ljubljani so proslavila praznik ujedinenja z nagovori na članstvo, naraščaj in deco ter s prispegi novih članov. Ljubljanski Sokol in Sokol II. sta priredila tudi akademiji v soboto in v nedeljo zvečer — Maribor je proslavil ujedinenje zlasti s sokolsko akademijo v Narodnem domu in z uprizoritvijo slavnostne predstave opere «Zrinjski» v Narodnem gledališču. — V Celju sta bili dve prireditvi: akademija Sokola in akademija jugoslovenskih nacionalistov. Po vseh krajih so se v proslavo 1. decembra, spominskega praznika narodnega edinstva, vršile slovesne službe božje.

* **Opozorjamo krajevne organizacije in poverjeništa JDS**, da v zmislu okrožnic glede pete politične šole, ki se bo vršila od 19. do vključno 23. decembra, nemudoma pošljejo točne odgovore. Na prijave, ki bodo došle po 10., se podpisano tajništvo ne bo moglo več ozirati — Tajništvo JDS v Ljubljani.

* **Občni zbor Kmetijske družbe za Slovenijo** se bo vršil 15. t. m. v Ljubljani s stariimi delegati. Če bi kdo delegatov ne dobil poverilnic in glasovnic, naj to takoj naznani Kmetijski družbi radi pravočasne reklamacije.

* **Podpora invalidom.** Te dni je posejil finančnega ministra predsednik Udruženja invalidov g. Pera Lazarevič ter se z njim dalje časa razgovarjal. Minister je g. Lazareviču obljubil, da se v kratkem predloži ministrskemu svetu načrt o razdelitvi zneska 100 milijonov dinarjev za invalide.

* **Inozemci v domačih podjetjih.** Inšpekcija dela opozarja vse delodajalce, ki zaposlujejo inozemske delavce in nameščence vseh kategorij, da so v smislu obstoječih predpisov dolžni vsako izpremembo službenega razmerja najkasneje v roku 3 dni po izstopu, oziroma premestitvi inozemca, prijaviti pristojni Inšpekciji dela. Prekršitev tega predpisa kakor tudi zaposlovanje inozemcev brez dovoljenja ministrstva socialne politike, odnosno tukajšnje Inšpekcije dela, se bo najstrožje kaznovalo. Pripominja se, da je Inšpekcija dela v zadnjem času kaznovala več podjetnikov z občutnimi globami do 2000 dinarjev.; interesirani službodajalci se ponovno opozarjajo, da se glede zaposlovanja inozemcev točno držijo predpisov, ker se bo v smislu § 123. zakona o zaščiti delavcev z dne 28. februarja 1922., «Uradni list» 211/74, vsaka prekršitev kaznovala z denarno globo do 3000 Din. Tozadevne predpise vsebuje «Pravilnik o zaposlovanju inozemskih delavcev» z dne 9. julija t. l., «Uradni list» 215/71.

* **Predsednik Orjune inž. Kranjec** — izpuščen iz preiskovalnega zapora. Po 71dnevem preiskovalnem zaporu v Celju je bil predsednik oblasnega odbora Orjune v Ljub-

ljani g. inž. Marko Kranjec izpuščen, ker se je izkazalo, da so vsa klerikalna sumničenja brez podlage. Ob prihodu v Ljubljano je predsednika slovesno sprejelo številno članstvo in mnogo drugega narodnega občinstva.

* **25letnica Narodnega doma v Mariboru.** Dne 30. novembra t. l. je poteklo 25 let, odkar je bil slovesno otvorjen mariborski Narodni dom.

* **Nova cesta.** Strokovna komisija je te dni pregledovala traso nove ceste, ki bi vezala Slovensko Bistrico preko Sv. Vencslava z Oplotnico.

* **Odstavitev klerikalnega župana.** Oblastvo je odstavilo na podlagi § 92. občinskega reda župana na Ježici pri Ljubljani. Uradno se je namreč ugotovilo, da možak ni hotel izdati nekim zahtevnikom potrdila o šestmesečnem bivanju v občini, ki so jih omenjeni v zmislu čl. 11. zakona o volilnih imenikih zahtevali v svrhu popravka volilnih imenikov za volitev v narodno skupščino. Župan je izdajo zahtevanih potrdil odklonil, češ, da nima dotičnikov vpisanih v svojih uradnih knjigah, v katerih ima zabeležene osebe, stanujoče v občini Ježica. Župan je bil od oblasti poučen, da mora uradno ugotoviti, ali so zahteve reklamantov upravičene. Toda župan se za to ni brigal in ni uvedel nikakih drugih uradnih poizvedb. Okrajno glavarstvo je nato uradno ugotovilo, da so bile zahteve upravičene in je reklamantom izdalo omenjena potrdila, ker bi sicer bi ti prišli brez zakonitega razloga ob svojo volilno pravico. Radi kršenja uradne dolžnosti je bil župan na Ježici, ki je zagrižen klerikalec, odstavljen in razrešen županskih dolžnosti.

* **Začasna delavska zbornica** je imela v nedeljo svojo sejo, katere se je udeležilo 36 delegatov. Na dnevnem redu je bilo: Čitanje zapisnika zadnje seje, poročilo predsedstva, poročilo tajnika, proračun za leto 1925., sprememba statutov in sprejem novega tajnika. Potek seje je bil skozi zelo miren in so se vsi sklepi sprejeli soglasno. Kot novi tajnik je bil sprejet g. Uratnik.

* **Novo italijansko nasilje v Primorju.** Te dni je izdal prefekt tržaške province odredbo, s katero se zabranjuje prirejanje vseh slovenskih in hrvaških predstav. Slovenski poslanci so sicer takoj intervenirali, a vsa njihova prizadevanja so za enkrat ostala brezuspešna. To postopanje tržaške prefekture je vzbudilo med jugoslovenskim prebivalstvom veliko razburjenje.

* **Posvečenje beograjskega katoliškega nadškofa.** Posvečenje prvega beograjskega katoliškega nadškofa Rodića se bo vršilo v Beogradu 7. t. m. v prisotnosti celokupnega jugoslovenskega katoliškega episkopata, kraljevega zastopnika in zastopnika vlade.

* **Stanje bolnikov v naših bolnicah.** Po uradnem izkazu o stanju bolnic pod državno upravo v Sloveniji je bilo dne 8. novembra bolnikov: v splošni bolnici v Ljubljani 426, v zavodu za umobolne na Studencu 309, v zavodu za umobolne v Ljubljani 253, v blaznici-hiralnici v Ljubljani 200, v splošni bolnici v Mariboru 185, v javni bolnici v Celju 178, v hiralnici v Vojniku 159, v hiralnici v Ptuj 105, v javni bolnici v Murski Soboti 72, v bolnici za ženske bolezni v Ljubljani 55, v javni bolnici v Brežicah 54, v javni bolnici v Slovenjgradcu 51 in v javni bolnici v Ptuj 38. V vseh bolnicah v Sloveniji je bilo torej omenjenega dne 2085 bolnikov.

* **Za povzdigo Blede.** Te dni se je mudil v naši prestolici blejski župan gosp. Ivan Kenda, ki se je udeležil državne ankete za tujski promet ter pri pristojnih ministrstvih predložil velike načrte blejske občine za povzdigo in oplešanje našega krasnega letovišča Blede. Župan Kenda je dobil mnogo obetajoča zagotovila. — Za lepe načrte se zanima osebno tudi naš kralj Aleksander.

* **Ponarejeni 100dolarski bankovci** so se pojavili v Sloveniji. Ponarejeni so tako dobro, da jih je težko ločiti od pravih. Pazite!

* **Avtomobilska nesreča.** V torek zjutraj je avtomobil, ki vozi iz kolodvora v Škofji Loki po Selski dolini v Železnike in nazaj, pri Selskih tako nesrečno zavozil, da je prišel iz ravnotežja in se prevrnil. Avtomobil je bil natlačeno poln. Nekaj oseb je bilo ranjenih od stekla. Voz je bil samo neznatno poškodovan.

* **Po nesreči obstreljena deklica.** Te dni je 12letna pasarica Urška Podkrižnič naprosila 17letnega posestnikovega sina Ivana Ovseka v Lomu pri Slovenjgradcu, naj ji ustrelil kakega ptiča za njeno mačko. Šla sta od hiše, kjer je Ovsek v oddaljenosti kakih 160 korakov nabasal puško-dvocevko. Pri tem se mu je sprožil desni naboj in strel je zadel nesrečno deklico v obraz.

* **Ljubljanski zločinci** postajajo vedno drzejši. Te dni je prodala posestnica Marija Govekar iz Smednika v klavnici vola za 7500 Din ter se okrog 11. ure vračala po Poljanskem nasipu v mesto. Nenadoma sta jo obstopila dva lepo oblečena neznanca, eden celo v fraku, ter ji zagrozila, da jo vržeta v Ljubljaničo, ako jima ne izroči denarja. K sreči je prišel v bližino neki kmečki fant, katerega sta se prestrašila in zbežala, ne da bi dobila denar.

* **Drzen roparski napad.** Te dni ponoči je pri Veliki nedelji slišala trgovčeva žena Antonija Medik spodaj v trgovini sumljiv ropot. Zbudila je moža, ki je pogledal skozi okno in videl pred hišo stati gručo pet do sedem neznanih možakov. Na vprašanje, kdo je, je dobil kot odgovor strel iz vojaške puške, ki pa ni nikogar zadel. Radi klicev na pomoč so prišli sosedje, nasproti trgovine stanujoči učitelji ter župnik in so pregnali roparje, ki so imeli že zavezano v cule razno blago v vrednosti 300.000 kron. Lopovi so mogli odnesti s seboj le blaga za 40.000 K.

Iz raznih krajev

* **V Trebnjem** je umrla ga. Lojzka Malenškova, znana posestnica in gostilničarka. Blag ji spomin!

* **V Vidmu pri Krškem** je umrla v starosti 16 let gospica Julka Planinčeva. Bodi vzornemu in ljubeznivemu dekletu lahka zemlja!

* **V Mošnjah pri Radovljici** je uničil požar hlev posestnika Josipa Valjevca. Ogenj je razširil tudi na hišo, katero pa se je posrečilo rešiti. Ogenj je najbrže podtaknila zlobna roka.

* **V Jelševniku** je vlomil že dalje časa zasledovan Jožef Omeje v stanovanje Josipa Turka in ukradel par črnih škornjev.

* **Na Uncu** je umrl župnik g. Josip Regen. N. v m. p.!

* **V Dobju** je umrl g. Franjo Novak, bivši podpredsednik okrožnega sodišča v Travniku. N. v m. p.!

* **V Trbovljah** je v nedeljo praznoval naš odlični somišljenik in Sokol brat Pleškovič, rudniški uradnik, s svojo soprogo

Milko v krogu ožjih prijateljev svojo srebrno poroko. Vrlemu narodnjaku in njegovi družici kličemo: Na mnoga leta!

* V Gornji Straži je ukradel neznanec kolo Dürkopp orožniškemu naredniku Kobalu. Kolo, ki ima tvorniško štev. 613.146, je vredno 3000 Din.

* V Laškem je tatinska družba vlomila v gostilniške prostore g. Smodeja ter odnesla med drugim gornji del šivalnega stroja Dürkopp, črn sukneni plašč, nov zeleni žemper in drugo. Obdolžena in aretirana sta bila cigana Franc in Ivan Gartner, vendar ukradenih predmetov niso našli pri njiju.

* V Hudi jami nad Laškim je ponesrečil rudar Franc Goluh.

* Na Pečovniku pri Celju se je smrtno ponesrečil delavec Josip Lupše. Pri sekanju bukovih dreves ga je podrlo drevo. Nesrečnik je bil takoj mrtev.

* V Novi Cerkvi pri Celju se je poročil veleposestnik g. Franc Knez iz Juršincev pri Ptuju z gđc. Terezijo Goričanovo. Bilo srečno!

* V Rajhenburgu so neznan tatovi vlomili v trgovino Matije Preskerja ter odnesli blaga v vrednosti nad 24.000 Din. Neki osumljenec je že aretiran.

* V Središču ob Dravi se je poročil vrli naš somišljenik g. Anton Lah, poštar v Moškanjih, z gospodično Miciko Ploho, poštarico v Središču, dolgoletno tajnico tamošnjega Sokola. Iskrene čestitke!

* V Ljutomeru so neznan lopovi vlomili v mlekarino Ludovika Mohoriča ter vzeli iz blagajne 3400 Din.

* Pri Sv. Lovrencu na Pohorju je prošli četrtlet Drava naplavila truplo neke neznanke, ki je bilo že močna razpadeno. Po obleki se je ugotovilo, da je utopljenka posestnica Parth iz Mute, katero so pogrešali že od 8. oktobra t. l.

* V Guštanju sta se zastrepila z octovo kislino vodja tamošnjega socialističnega konzuma Maks Greger in njegova žena. Zdravniška pomoč ju ni mogla več rešiti. Vzrok samomora ni znan.

Beleške

+ O invalidih piše «Domoljub» in se opravičuje, češ, invalidski zakon prejšnja (Davidovičeva-klerikalna) vlada ni mogla rešiti, ker je bila skupščina razgnana, preden je sploh začela delati. Ta je pa lepa. Četrta leta so vladali naši klerikalci in niso mogli priti do dela. To itak dobro vemo, da se ves čas klerikalnega vladanja ni storilo absolutno nič, ker so morali tigri svoje sile vreči na preganjanje uradništva in učiteljstva. Za invalide pa bo kljub klerikalni brezbriznosti poskrbljeno vsaj časno, dokler nova skupščina ne reši invalidskega zakona.

+ Poštenost klerikalnega časopisja je razvidna tudi iz tigrovske zahteve, da obdržijo poslanci imuniteto tudi po razpuščenju narodni skupščini. Zato pač, da bo klerikalno časopisje še nadalje nesramno ropalo čast političnim nasprotnikom za hrbti poslancev-odgovornih urednikov.

Porote

Pred ljubljansko poroto je bil zaradi raznih sleparstev obsojen Stanko Trifkovič iz Gornjega Vranskega pri Šabcu na 2 leti težke ječe in plačilo odškodnine v znesku 30.000 Din. — Zaradi poverbe je dobil Mihael Luckmann 1 leto težke ječe.

Pred celjsko poroto je bil obsojen na poldrugo leto težke ječe rudar Ludovik Zupan, ki je posilil na poti med Poklekom in Blanco 11letno Amalijo P. — Zaradi uboja se je zagovarjal 23letni Alojz Požun, delavec v Drenovcu, ki je zabolj z nožem mladeniča Jakoba Jazbeca. Požun je obsojen na tri leta težke ječe. — Dva znana tatiča 28letni Henrik Hajšek, ključavničar, rojen v Rogaski Slatini, in Josip Hajšek, mesar, rojen v Ločendolu, sta dobila zaradi tatvine, in sicer Henrik pet, Josip pa dve leti težke ječe.

Pred novomeško poroto je nepoboljšljivi vlomilec delavec Ivan Andrejčič iz Rokovnika pri Št. Rupertu dobil zaradi 21 tatvin in drugih grehov tri in pol leta težke ječe. Po prestani kazni pa bo najbrže oddan v prisilno delavnico. — Zagovarjati se je moral pred poroto 23letni delavec Franc Žinger iz Kandije, ki je lani v Smoletovem gozdu pri Zabji vasi ponoči ubil posestnika Janeza Rajerja in ga oropal. Žinger svojega zločina ni priznal, dasi vsi znaki govorijo za to, da je on storilec. Žinger je vobče znan tamkaj kot malopridnež in tat. Posrotniki so soglasno potrdili vprašanje glede roparskega umora, na kar je bil Žinger obsojen v smrt na vešalih, vendar bo predložen v pomilostitev.

Iz Zveze kulturnih društev

ZKD. priredi prihodnje dni nastopna predavanja:

Št. Vid nad Ljubljano. V soboto ob osmih zvečer predava g. Stojan Bajič o postanku in razvoju verstva. Predavanje bo v šoli.

Šiška. V soboto ob osmih zvečer predava v gostilni g. Štepec o pračloveku g. profesor Fran Dolžan.

V nedeljo 7. t. m. se vrše naslednja predavanja:

Sodražica. Predava prof. g. Fran Dolžan o postanku sveta. Ura in lokal predavanja razvidna na plakatih.

Štepanja vas. Predava ob štirih popoldne v sokolski telovadnici o prvi pomoči živini v sili g. ravnatelj Lovro Tepina.

Rečica-Bled. Predava g. prof. Josip Jeras o slikah iz nacionalne zgodovine in svetovne vojne. Ura in lokal predavanja razvidna na plakatih.

Brusnice pri Novem mestu. Predava gosp. Fran Malasek ob sedmih zjutraj v gostilni g. Martina Lenarčiča o splošnih poljedelskih vprašanjih.

Birčna vas. Predava ob dveh popoldne v gostilni g. Zupančiča o naši bodočnosti in gospodarskem razvoju g. ravnatelj Anton Mavrič.

Na Raki predavanje odpade.

Železniki. Predava dr. Joža Bohinjec ob štirih popoldne v sokolskem domu o nezgodnem in bolniškem zavarovanju.

Borovnica. Predava inž. Ante Ružič, gozd. svetnik, ob pol osmih zjutraj v sokolski telovadnici o gozdarstvu.

Vrhnik. Predava prof. dr. Fran Čadež ob treh popoldne v sokolski dvorani o zemeljskih katastrofah.

Ihan. Predava A. Likozar, nadučitelj v p., ob pol štirih popoldne v gostilni g. Mihelčiča o splošnih gospodarskih vprašanjih.

Grosuplje. Predava ravnatelj g. Ivan Pestotnik ob treh popoldne o prvi pomoči živini v sili.

Predavanje 8. decembra.

Studence-Ig. Predava gospa Jerica Zemljanova, voditeljica gospodinjske šole, ob treh popoldne v sokolskem domu o gospodinjskih vprašanjih.

Na vsa ta predavanja vljudno vabimo zainteresente ter vabimo, da se jih v polnem številu udeleže.

Zanimivosti

× Kje na svetu je najhladnejše? Navadno se misli, da je najhladnejše na južnem in severnem tečaju. To pa ni res. V Sibiriji so kraji, kjer doseže mrz do 70 stopinj pod ničlo. Posebno okrog Verhojanska je vsako zimo zelo mrzlo. Zato se smatra, da je to najhladnejši kraj na svetu.

× V Parizu se poje, poslušajo pa tudi v Ameriki. Newyorški ljubitelji brezžičnega telefona so te dni prvič doživeli, da so na svojih aparatih čuli petje in igranje na klavir iz Pariza ter iz Rima. — Na tako razdaljo brezžični telefon navadno ne funkcionira.

× Odkritje 2500letnega groba. V gozdu pri Frankfurtu ob Maini v Nemčiji so pri razkopavanju odkrili grob, star 2500 let. Našli so se razni stari predmeti, ki so jih izročili muzeju.

× Zrakoplovi s posteljami. S prihodnjim letom se bo otvorila v Angliji zrakoplovna proga Anglija—Marseille (Francija) in obratno. Aeroplani bodo potovali na tej progi ponoči in podnevi ter bodo imeli za potnike udobne postelje.

Za smeh in kratek čas

Če ženske kandidirajo.

Pri nas k sreči še nimamo te mode, da bi tudi ženske volile in bile voljene med poslance ali tigre. Na Angleškem je seveda to drugače, tam ravno ženske v volilnih borbah delajo največji spektakl.

Zgodilo pa se je ob zadnjih angleških volitvah, da je neka kandidatinja priredila svoj shod. Njeno razsajanje pa nekemu delavcu ni bilo po volji in je govornici nagajal z medklici. To je razvneto kandidatino spravilo iz ravnotežja in je nagajalcu zaklicala: «Če bi vi bili moj mož, vam bi dala strupa!»

«Če bi vi bili moja žena,» se odreže delavec, «bi vaš strup tudi z veseljem zaužil!»

Kralj David in modri Salamon.

Izak: «Ti, Abraham, tvoj sin svira na harfo kakor kralj David — samo ne tako lepo.»

Abraham: «A tvoj sin govori kakor modri Salamon — samo ne tako pametno.»

Ženska zgovornost.

Na nekem ženskem zborovanju je ob otvoritvi dejala predsednica: Javiti moram najprej, da je prisotnih 52 zborovalk, a prijavilo je svoje govore 54 govornic.

Iskrenost.

Žena: «Ali mi boš vedno zvest in ne boš dirjal za drugimi ženskami?»

Mož: «Nikar se ne boj! Odkar poznam tebe, so se mi zagnusile vse ženske.»

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Talčji vrh. G. Č. Ker nimamo dotičnega klišeja, smo vprašali «Jutro» ki ga sicer ima, a je, žal, prikladen le za časopisni papir.

Iz popotne torbe

Prilika je naesla, da sem imel opravke v Prezidu na Hrvatskem in v bližnjih vaseh tam okrog. Spotoma sem nabral nekoliko novic, ki jih rade volje iztresem iz svoje torbe.

V Babnem polju so dobili po krajšem presledku učne moči. Tudi ondojni župni upravitelj je napravil župnijski izpit. Ena skrb manj, tako da bo imel sedaj prosto roko za druge stvari. V mislih imam namreč volitve. Sploh se sliši, da je gospod že prišel ctekatiti. Na žalost moram tudi omeniti, da odide dika in steber SLSarjev iz Babnega polja v tujino.

V Prezidu vse po starem. Radič jo je zopet pomazal in zapustil svoje zveste. Prejšnji mesec je bil sicer njegov poslanec Herceg v Prezidu. G. Škender je priredil csijajen shod: slavolok, pozdrav s šopkom in godbo. Le škoda, da se je govornik tako napil, da ni mogel nič govoriti; zabaval se je pa tem več z mladenkami. Kaj zato, saj so ga tako lepo sprejele, pod slavolokom namreč. G. Herceg pa le ni pozabil navzočim omeniti, da bo g. Škender v novo pečeni republiki imenovan za nekakega guvernerja. Zaradi prevelike «slavnosti» je govornik ostal vseeno brez večerje. Zadovoljiti se je moral s komadičem sira, po seljaško!

Iz Prezida krenem v Novi kot. Da je gosp. Turk preminul, to je javnosti gotovo že znano. Prerana smrt nam je ugrabila velikega narodnjaka. Naj počiva v miru!

Pri občinskih volitvah so jo Novokotarji grozno polomili. Njih vodja Mihelič jih je tako rekoč prodal klerikalnim Nemcem. Še Šulferajn naj jim gre pomagat zidati! Sicer pa v Novem kotu ni posebnih novic, vse po starem, še blato po cestah je vedno staro. Mogoče vas bo to zanimalo, da se letos v sleherni hiši kuha žganje.

Ko sem bil poleti v Novem kotu, se je govorilo, da bo Starokotarjem napravil poslanec Škulj cesto. S to nado v srcu sem jo krenil zdaj v Stari kot, toda ceste ne ugledam nikjer. V Starem kotu poprašam, kaj je s cesto; toda namesto odgovora le zamajevanje z glavami. Aha, torej vas je g. Škulj zopet enkrat potegnil? Prav vani! Koliko časa vam že obljubuje cesto in koliko junčkov ste mu v ta namen spekli poleg drugih božjih dobrot?

Zapomnite si dobro, da bo sedaj, ko se bližajo volitve, zopet prišel «graditi» cesto. Vi pa verujte le njemu in njegovim tovarišem; lahko vam govori kar hoče, saj ga besede ne stanejo ni bejiča. Toda kaj hočemo, v Starem kotu vodijo politiko mamice, tako jih je naučil prejšnji njihov učitelj g. Blenkuš, ki sedaj jako plodonosno deluje na Travi, v političnem oziru namreč. Radoveden sem še, če njegov oči še vedno prezira in sovraži Srbe. Nadalje bi bilo v Starem kotu še to novo, da je prejšnja učiteljica odšla za možem na Francosko. Pod bivšim režimom SLSarjev je bila imenovana za učiteljico domačinka, ki ima kol kvalitacijo trgovski tečaj. Pa pravijo, da so vsa mesta zasedena in da so bili celo taki reducirani, ki so imeli sedem gimnazijskih razredov!

V Dragi so postali Nemci od zadnjih volitev kaj ponosni. Da so zmagali pri občinskih volitvah, se morajo največ zahvaliti odpadniku Miheliču iz Novega kota, ki je s svojimi žrtvami volil Nemce. Sicer so tudi demokrati znatno napredovali. Pri lanskih skupščinskih volitvah so imeli 17, letos pa 45 glasov. Govori se tudi, da bi demokrati zmagali, ako bi ne

bilo toliko volilcev v zadnjem času odšlo na Francosko. Na merodajnem mestu so že vedeli to v naprej in so zaradi tega tudi volitve odložili kar za dva meseca. Sliši se tudi, da se je g. župnik iz Drage za te volitve silno zanimal. Čudno, ker do sedaj še ni bil stopil v aktivno delovanje. Bog ga živi!

Sedaj pa v Loški potok; od tam pričakujte, g. urednik, še nekoliko paberkov, ki Vam jih hočem takoj poslati, ko se malo oddahnem. Dotlej na svidenje! A ga.

O, kako prijetno! vzklikne vsakdo, kdor je enkrat poizkusil Elsa-mila v obliki steklenice. Fellerjeva Elsa-mila so prava mila lepote elegantni ženi, kakor tudi mila zdravja vsakemu pametnemu možu. Pri uporabi so jako štedljiva, radi tega pomeni. Dobe se v 5 raznih vrstah (lilijino, glicerino, boraksovo, katrovano in mila za britje). Za poizkus 5 kosov 52 Din, ako se pošlje denar v naprej, po povzetju za 62 Din pri lekarni Eugen V. Feller v Stubici Donji, Elsatrg 360, Hrvatska.

Najboljše modno blago

za ženske in moške, parhante, fiancile in drugo kupite najceneje pri

Crobath Franc, Kranj.

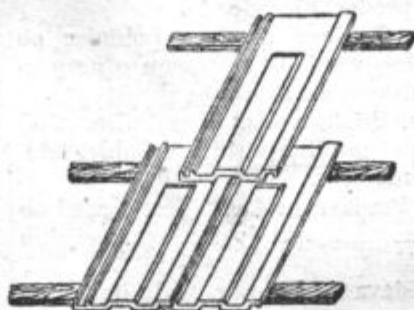
Odvetnik in kazenski zagovornik v Ljubljani

dr. Dinko Puc

naznanja, da je preselil svojo pisarno

v Dalmatinovo ulico št. 5.

91

Miklošičeva c. 13

Samo na eno besedo

in sicer na varstveno znamko «Elsa», moramo paziti, ako nam je do najboljših MIL LEPOTE IN ZDRAVJA. To so edino FELLERJEVA MILA V OBLIKI STEKLENIC Z ZNAMKO «ELSA», s katerimi umivati se je pravi užitek. Nežna, dobra, čista, jako peneča, diskretnega vonja v petih različnih vrstah.

ELSA-LILIJINO MLEČNO MILO, prvovrstno cvečično milo, stori kožo mehko in nežno;

ELSA-GLICERINOVO MILO vpliva izrecno na roke, ki trpe vsled dela in mraza;

ELSA-BORAKSOVO MILO je najprijetnejše sredstvo za odstranjenje fatalnih peg, priščevo itd.;

ELSA-KATRAVOVO MILO za lase in glavo, končno ELSA-MILO ZA BRITJE, posebna fine vrste.

ZA POIZKUSNJO 5 kosov Elsa-mila v obliki steklenic z zavojnino in poštnino 52 Din, toda le tedaj, če se denar pošlje v naprej, ker je poštnina po povzetju za 10 Din višja.

Naročila nasloviti na:

EUGEN V. FELLER, lekarnar
v Stubici Donji, Elsatrg 360, Hrvatska.

Love!, gozdarji, delavci, priporočamo Vam, da si kupite

obleke,

pelerine, sukaje, hlače, dežne plašče iz gume, vsakovrstno perilo po najnižji ceni le pri konfekcijski industriji!

Drago Schwab, Ljubljana

Dvorni trg št. 3 (pod Narodno kavarno).

Največja zaloga vsakovrstnega blaga za moške in dečke. Zahtevajte vzorce!

Naročeno blago se razpošilja po poštnem porzetju. V lastni režiji se izdelujejo usujeni (kožni) rekelci, hlače in čepice v črni, rjavi in sivi barvi.

Obleke po meri.

Najcenejše strešno kritje!

Združene opekarne, d. d. v Ljubljani
prej VIDIC-KNEZ, tovarne na Viču in Brdu

prodajo v poljubni množini, takoj dobavno, najboljše preizkušene modele strešnikov, z eno ali dvema zarezama, kakor tudi bobrovcev (biber) in

zidno opeko.

Na željo se pošljeta takoj popis in ponudba!